

göras mera tillgängliga för en större allmänhet. Nu är jag icke i tillfälle att framlägga förslag öfver kostnaden för tryckning af det felande, eller Bondeståndets protokoll fullständigt för nämnda riksdag, men jag tror mig kunna göra det framdeles till det Utskott, som får denna motion till behandling, och vill derföre endast föreslå,

att Riksdagen anvisar ett tusen riksdaler riksmünt, såsom förslagsanslag, för tryckning af Bondeståndets protokoll under riksdagen åren 1809 och 1810.

Stockholm den 27 Januari 1872.

Sven Nilsson,
från Willands härad.

N:o 192.

Af Herr **J. Sjöberg**: Om vissa ändringar i tulltaxan i fråga om stadganden under rubrikerna "hudar och skinn" samt "läderarbeten".

I afseende å vissa, under rubrikerna "Hudar och Skinn" samt "Läderarbeten" uti tulltaxan intagna bestämmingar, föranlåtes jag hemställa om några ändringar.

Beträffande den förra af dessa rubriker, bestämdes den nuvarande lydelsen genom Riksdagens år 1869 fattade beslut. Uti en vid riksmötet nämnda år i Andra Kammaren väckt motion erinrades, att artiklarne *hudar* och *skinn*, till pelsverk hänförliga, droge i då gällande tulltaxa en lika hög tull, antingen de voro beredda eller oberedda, med anledning hvaraf och på i öfrigt anförda grunder föreslogs: "att tullen för *hudar* och *skinn* — *pelsverk*: *oberedda*, nedsättes med minst 30 procent." Lika med motionären ansåg Bevillnings-Utskottet ovedersägliga skäl förefinnas för att vid tullbeskattningen göra skilnad mellan oberedda och beredda pelsverk, men då den af motionären lemnade utredning af

dit hörande omständigheter och det af honom framställda förslag icke syntes tillfredställande, afgaf Utskottet, i fullkomlig öfverensstämmelse med hvad 1863 års Tullkomité i detta ämne anfört och hemställt, förslag till en förändrad lydelse af den under hufvudrubriken *hudar* och *skinn* förekommande underafdelningen *pelsverk*, på sätt närmare inhemtas af innehållet utaf 3:dje punkten i Bevillnings-Utskottets vid ofvan nämnda eller 1869 års riksdag afgifna betänkande N:o 2 angående tullbevillningen. Berörda förslag godkändes af Riksdagen, och i följd deraf erhöll den i fråga varande underafdelningen *pelsverk* den lydelse, som äfven är att finna uti sednast utfärdade tulltaxa af den 18 Augusti nästlidna år. Förändringen afsåg väl hufvudsakligast att åstadkomma en mera rationel uppställning af rubriken "pelsverk", enär uti 1863 års tulltaxa, likasom uti de följande tulltaxorna till och med den för år 1869 gällande, i fråga om klassifikationen af de särskilda skinnslagen, de mindre dyrbara af dessa specificerades, men de af högre värde inbegrepos under klassen "andra slag"; — hvar emot, enligt Riksdagens nyss omförmälda beslut, de dyrbarare skinnslagen, i hvad angick "oberedda" sådana, blefvo specificerade och alla öfriga sammanförda under den gemensamma afdelningen "andra slag". Dessa så kallade "andra slag" åsattes emellertid en tull af 20 öre per skålpund, då deremot, jemlikt förut gällande bestämmingar, get-, ren- och skälskinn drogo en tull af 10 öre pr skålpund, samt får- och lammskinn, "andra slag", af 15 öre, likaledes pr skålpund. Den sålunda inträdda förändringen hade således till följd en icke ringa förhöjning af förut under en längre tid å nyssnämnda slags varor gällande tullsatser, uppgående denna tullförhöjning å get-, ren- och skälskinn till 100 proc. och å får- och lammskinn, "andra slag", till 33½ procent. Denna förhöjning lär emellertid vara af ett menligt inflytande för den fabriks- och handverksindustri, som har behof af nämnda skinnvaror, hvilka väl, likasom elg-, hjort- och rådjursskinn, något oegentligt hänföras till pelsverk. Då härtill kommer, att inkomsten af tullen å sagda varor icke, åtminstone under de sednare åren, utgjort något särdeles afsevärdt belopp, anser jag mig böra hemställa, att nämnda skinn, då de äro oberedda, måtte hädanefter, eller från och med början af nästa år, tullfritt införas; och tillåter jag mig, på grund häraf och i öfverensstämmelse med hvad tillföre varit stadgadt rörande tull å vissa af dessa skinnvaror, när de i beredt tillstånd inkommit, föreslå:

att den under hufvudrubriken *hudar* och *skinn* förekommande underafdelningen *pelsverk* måtte erhålla följande lydelse:

pelsverk:

oberedda:

get-, ren-, skäl-, elg-, hjort- och rådjursskinn samt får- och lammskinn

med undantag af grå, krimiska och
äkta kalmuck fria

bäfver, hiller, kinkilla, mård, närtz,
sobel, svarträf och blåraf samt
utter pr. skålp. 1 R:dr. —

andra slag — 20 öre.

beredda:

get-, ren-, skäl-, elg-, hjort- och rå-
djursskinn samt får- och lamm-
skinn med undantag af grå, krim-
ska och äkta kalmuck . pr. skålp. — 10 öre.

alla andra slag, lösa eller hop-
sydda, förtullas lika med samma
slag, oberedda, med tillägg af 20
procent;

fullfärdiga persedlar med pelsverk
till öfvertyg, såsom skinnpelsar, muf-
far, kragar, m. m., förtullas lika
med pelsverket, oberedt, hvaraf de
bestå, med tillägg af 40 procent.

Den minskning af tullinkomsterna, som genom antagandet af detta förslag kommer att uppstå, skulle rikligen ersättas genom vidtagandet af en annan förändring i nu gällande tulltaxa beträffande rubriken *läderarbeten*, ej specificerade, hvilka förtullas med 20 proc. förhöjning å tullen för det läder, hvaraf arbetet hufvudsakligen består, men hopsydd, med metallnaglar hopnitade eller eljest synbarligen ämnade att begagnas till maskinerier, tullbehandlas såsom delar af maskinerier och äro sålunda tullfria.

Till följd häraf importerar nu sådana remmar i stora quantiteter; och då någon viss bredd för en dylik rem icke är föreskrifven, kan hvilket parti *sulläder* som helst, hvilken artikel, då huden, sådan den är, införes, betalar tull, införas tullfritt, endast huden eller någon del deraf är skuren i form af rem, hvilket synes icke öfverensstämma med en följdriktig konsekvens härutinnan och otvifvelaktigt kan leda till missbruk.

Med anledning häraf hemställes, att åt den under rubriken *läderarbeten* förekommande anmärkningen måtte gifvas följande lydelse:

Läderremmar, hopsydd, med metallnaglar hopnitade eller eljest synbarligen ämnade att begagnas till maskinerier, tullbehandlas såsom delar af maskinerier, *då de jemte maskinen eller redskapen, hvartill de finnas höra, samtidigt införas.*

Tiden har icke medgifvit en närmare utredning af nu gjorda framställning, men tillfälle dertill torde mig förunnas, när frågan förekommer hos Bevillnings-Utskottet, dit denna framställning läser böra remitteras.

Stockholm den 27 Januari 1872.

J. Sjöberg.